

KURYER LITEWSKI

W WILNIE DNIA 13 CZERWCA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Ryga dnia 6go Czerwca.

Jego Cesarska Wysokość Wielki Xiążę Konstanty Pawłowicz w powrocie od armii przybył tu dziś po południu, i natychmiast puścił się w dalszą swoją podróż do St. Petersburga.

(z Gaz. Rys. Zuschauer.)

Moskwa 21go Maja.

Niektóre osoby z tutejszego Szlacheckiego towarzystwa dawały pozawczoraj wspaniałą festyn. Festyn ten mający w przedmiocie sławę naszego Wielkiego Monarchy i Rosyi, dany był w przybranym na to umyślnie, i bardzo pięknym z położenia miejscu, Domie Konsyliarza Stanu *Pultorackiego*. Początek był zrobiony wystawieniem Prologu między Rosyą i Europą zrobionego umyślnie na ten przypadek: te allegoryczne jestestwa były przedstawione przez osoby znakomitsze — blask bogatych ubiorów zaślepił oczy, kiedy nakoniec za ukazaniem się Ołtarza niesmiertelności, gdzie stało popiersie Najjaśniejszego naszego PANA, narody rozmaitych krajów wraz z Europą i Rosyą allegorycznie wystawione, padły na kolana przed biustem Wielkiego Monarchy, a Sława wkładała na Jego skronie wieniec laurowy. Po skończeniu Prologu, w ogrodzie spalony był fajerwerk. Cały ogród i dom, i wszystkie okoliczne miejsca były przepysznie iluminowane. Przed domem jaśniała cyfra Imienia Najjaśniejszego PANA z różnemi emblematycznymi wyobrażeniami. Nastąpił potem bal. — Chór śpiewaków śpiewał złożone umyślnie na ten przypadek wiersze — Nakoniec wieczerza równie liczna jak wspaniała. — Zgromadzenie ludu przed domem było nadzwyczajne. — Dla zabawy popółstwa były na dziedzińcach hoydalki, komedianci, muzykańci i śpiewacy. Prześliczna pogoda sprzyiała temu festynowi. (z Pocz. Półn.)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA.

z Paryża 31go Maja n. s. Upewniamą powszechnie, że dnia wczorayszego w wieczor pokoy podpisany został; czekamy tylko ogłoszenia traktatu w naszych pismach publicznych.

Hrabia Artezji ma się lepiej, i wkrótce zupełnie do zdrowia przyjdzie.

Odebraliśmy niespodzianą i smutną wiadomość, że tyle szacowana ze swojej dobroci i charakteru Matka Xięcia Eugeniusza, dnia 29go t. m. po cztero-dniowej chorobie w *Malmaison*, umarła. Choroba z początku okazywała się być prostą katedralną gorączką, lecz od drugiego dnia nabyła groźnego charakteru i skończyła się zapaleniem gardła. Oboje dzieci zmarłej, jej syn Xiążę Eugeniusz, i jej córka żona Ludwika Bonapartego, od których *Józefina* długo oddzielona była, w czasie słabości nie oddaliły się z jej pokoiu, a teraz w swoim żalu udały się na osobność do Zamku St. *Leu*, prywatney własności Ludwika Bonapartego. — *Józefina*, z Domu *Tascher de la Pagerie*, urodziła się 9go Czerwca 1763 na wyspie *Martynice*. Przybyła do Francyi zaślubił Hrabia *Beauharnais*, Jenerał i Minister wojny, który był w rewolucyi członkiem zgromadzenia Konstytucyynego, i w roku 1793 zginął pod *gilotyną*. *Józefina*, jako jego żona, przez długi czas była w więzieniu, nakoniec w roku 1797 zaślubił ją na ówczas Jenerał Bonaparte. Kończyła własnie 51 rok swojego życia.

Ciało Prawodawcze, które dziś posiedzenia swoje otworzyć miało, według wydanego wczoraj od Króla rozkazu, zgromadzi się dopiero d. 4go Czerwca, i Król w osobie swojej posiedzenia jego otworzy. Dystrykcyja, którą Król Ciało Prawodawczemu przeznaczył, zależy na tém, iż jego Członkowie w dniach

wielkich pokoiów u Dworu, znajdować się powinni w sali Pokoju, która się styka z salą tronową.

Po dwumiesięczney przerwie mennica Francuska znów pracować poczęła. Utrzymany będzie systemat dziesiątkowy, jako dogodny w handlu i rachunkach. Nowe sztuki pieniędzy noszą na sobie z jednej strony popiersie Króla z napisem: „*Ludwik XVIII. Król Francuski.*” Na drugiej stronie trzy lilie, nad którymi Królewska Korona, a pod niemi dwie gałązki oliwy: na około napis wartości i roku. W brzegach sztuki literami w głębinie te słowa: *Domine saluum fac Regem.*

Osoby z dawney szlachty, które w rewolucyi ucierpiały, z należną im chwałą ukazują się teraz przy Dworze. — Margrabia St. *Simon*, Grand Hiszpański, który za to, że przeciw Francyi broń nosił, przez Komisaryą wojenną w *Madrycie* pod wpływem Francuskim na śmierć był skazany, któremu iednak Rząd te karę zamienił na więzienie, z którego dopiero we dwa lata po pokoiu miał być wypuszczony, i który siedział w *Cytadelli Besançon*, nie tylko z rozkazu Króla odzyskał wolność, ale nawet sąd na niego wydany, jako niesprawiedliwy i obrażający honor uchylony został. — Dnia 26go Margrabia *De Riviere*, Hrabia *Armand de Polignac*, Major *Russillon* i inni jeszcze czterey, którzy w processie Jenerała *Georges i Pichegru*, na śmierć skazani byli, późniey zaś tę karę na wieczne więzienie zamienioną mieli, byli przedstawieni Królowi. Król wyraził swój żal z powodu krzywd im wyrządzonych, i obdarzył ich orderem srebrney lilii.

Xiężna *Angouleme* oświadczyła się być opiekunką tak nazwanego, *macierzyńskiego towarzystwa*, (iaki niegdyś były Królowe Francuskie) które ubogim Matkom udziela czynney swojej pomocy. Damy, które się naczele tego towarzystwa znajdują, dnia 25go Maja były Xiężnie przedstawione.

Wczoraj, d. 30, Najjaśniejszy Cesarz *ALEXANDER* i N. Król Pruski czynili rewia swoich i Badańskich gwardyi, wynoszących około 40,000 ludzi. Monarchowie Sprzymierzeni tudzież Francuscy i inni tu obecni Xiążęta, za zbliżeniem się ku pysznym zastępom tego woyska, byli przyjęci okrzykami, *Ura!* — Trzey Monarchowie Sprzymierzeni i Panujący Xiążę Niderlandów, byli tego dnia na obiedzie u Króla w Pałacu Tuileryjskim. — Po południu o godzinie 4tey część Infanteryi Rosyyskiej opuściła miasto; i twierdzą, iż ku końcowi tygodnia wszystkie woyska Sprzymierzone z tej Stolicy wyciągnąć mają.

Panujący Xiążę Brunświcki, i Xiążę *Anhalt-Bernburg* przybyli do Paryża. — Po między obecnymi tu Cudzoziemcami, mówią, że się znajdują od zociu do 12tu tysięcy Anglików.

Twierdzą tu powszechnie, że odjazd Najjaśniejszego Cesarza *ALEXANDRA* i N. Króla Pruskiego z Paryża do Anglii przeznaczony jest na dzień 4ty Czerwca n. s. (z Gaz. Berlin.)

NIEMCY

Od Niższej *Elby* 4go Czerwca n. s. W Danii związek z Norwegią pod karą śmierci jest zakazany. — Xiążę Następca tronu Szwedzkiego przybył do *Schonen*. — Dla ubogich w *Hamburgu* nietylko zbierają się kolekty, ale nawet miasto przeznaczyło na ich korzyść puł procentu od wszystkich sprzedanych towarów. — Dnia 2go Czerwca Jenerał *Bennigsen* oglądał warownie twierdzy *Harburga*. Stojące w bliskości statki działowe Angielskie oddały mu honory wystrzałami Artylleryi.

z Krajów Badańskich 24go Maja. Cała linia wzdłuż *Renu* po iedney i drugiej stronie osadzona będzie

wojskami Sprzymierzonymi, i nie wiadomo jak długo trwać ma ich pobyt. • W samém Xięstwie Badenskiém znaydo wać się mają cztery główne Austryackie Kwatery. Wielka Rossyyska główna Kwaterna, mająca przy sobie 2,400 Officerów, ma przybydź do *Karlshuhe*.

Wojsko Hannowerskie w czasie pokoju ma wynosić 35,000 ludzi.

Znalezione zapasy w Moguncyi wszelkiego rodzaju są oszacowane 20 milionow złotych Rynskich. Przyszła załoga tej twierdzy składać się ma z siedmiu batalionow Pruskiich.

Na dzień 28. 29ty i 30ty Maja zapowiedziany był w *Manheimie* przechod 40,000 ludzi i 19,000 koni powracającego wojska Rossyyskiego. (z *G. Berl. i Rys.*)

P R U S S Y

z *Berlina* dnia 9. Czerwca n. s. Przybyły tu pozawczoraj Major i Fligel Adjutant J. K. Mosci Hr. *Stolberg-Wernigerode*, przywiózł traktat pokoju między N. Królem Jmścią, i Jego Sprzymierzeńcami z iedney, a N. Królem Francyi i Nawarry dnia 30 Maja n. s. zawarty, a d. 31go, t. m. ratyfikowany. — Traktat ten w podobney zupełnie osnowie między innemi Mocarstwami, a Francją jest sporządzony. — Jeden dodatkowy Artykuł między Prusami i Francją tegoż dnia podpisany i ratyfikowany został. — Tak więc Wysocy Monarchowie Sprzymierzeni, ich wierne ludy, i waleczne wojska widzą osiągniony cel swoich szlachejnych usiłowań. — (Traktat ten iak go podają Gazety Berlińskie, jest w następney osnowie:)

Traktat pokoju i przyjazni między N. Królem Pruskim i Jego Sprzymierzeńcami z iedney, a N. Królem Francyi i Nawarry z drugiey strony.

W Imie Najswiętszey i Nierozdzielney Trócy.

N. Król Pruski i Jego Sprzymierzeńcy, z iedney strony, a N. Król Francyi i Nawarry z drugiey, powodowani równą chęcią położenia końca długim zaburzeniom Europy i uciskom ludów, przez pokoy gruntowny zasadzony na sprawiedliwym rozdzieleniu sił pomiędzy Mocarstwa, i niosący w swoich warunkach rękojmią swey trwałości, a N. Król Pruski i Jego Sprzymierzeńcy nie chcąc więcey wymagać od Francyi, teraz, kiedy oddając się pod Rząd Oycowski swoich Królow, daie Europie zakład bezpieczeństwa i stałości, tych warunków, przy iakich z żalem, za iey ostatniego Rządu, obstawać musiały, Ciż rzeczeni Monarchowie mianowali do rozważenia, umówienia i podpisania traktatu pokoju i przyjazni swoich Pełnomocników: to jest, N. Król Pruski P. Karola Augusta Barona de *Hardenberg*, swojego Kanclerza stanu, Kawalera W. Orderu Orła Czarnego &c. &c. i P. Karola Wilhelma Barona de *Humboldt*, swojego Ministra Stanu, Szambellana, Kawalera W. Orderu Orła Czerwonego &c. &c. A zaś N. Król Francyi i Nawarry, Pana Karola Maurycego *Talleyrand-Perigord*, Xięcia Benewentu, Kawalera Wielkiego Orła Legii honorowey, &c. &c. swojego Ministra i Sekretarza Stanu do spraw zewnetrznych, którzy po wymienieniu swoich pełnomocnictw, znalazłszy ie w dobrym i należytych kształcie, usówili się o następane artykuły.

Art. I. Od tej pory będzie na wieczność pokoy i przyjazń między N. Królem Pruskim i Jego Sprzymierzeńcami z iedney, a N. Królem Francyi i Nawarry z drugiey strony, ich Dziedzicami, następcami, kraiami i poddanymi. — Wysokie umawiające się Strony przyłożą starania, aby nie tylko między nimi, ale nawet, ile to od nich zależy będzie, między innemi Kraiami Europy, panowała dobra harmonia i zgodność tak potrzebna do ich szczęścia.

Art. II. Królestwo Francuskie zachowuje całość swoich granic, tak, iak te exystowały w Epoce 1go Stycznia 1792. Otrzyma nadto powiększenie swego terytorium zawarte w linii demarkacyjney następnym artykułem zakreślony.

Art. III. Od strony Belgium, Niemiec, i Włoch, dawna granica iaka była 1go Stycznia 1792 zwrócona będzie, poczynając od morza północnego między *Dunkierką* i *Neaportem*, aż do morza szródziemnego, między *Cagnes* i *Nice*, z następnemi sprostowaniami.

1) W Departamencie *Jemmapes*, okręgi *Dour*, *Merbes-le-Chateau*, *Beaumont* i *Chimay* pozostaną Francyi; skoro linia demarkacyjna dotknie okręgu *Dour*, pójdzie pomiędzy tym okręgiem i okręgami

Boussu i *Paturage*, równie iak daley między okręgiem *Merbes-le-Chateau* i okręgami *Binoh* i *Thuin*.

2) W Departamencie *Sambry* i *Mozy*, okręgi *Walcourt*, *Florennes*, *Beauraine*, i *Gedinne* pozostaną Francyi; demarkacja pójdzie linia, która dzieli okręgi wspomniane od Departamentu *Jemmapes*, i od reszty Depart. *Sambry* i *Mozy*.

3) W Departamencie *Mozelli* nowa demarkacja tam, gdzie się od dawney oddala, pójdzie linia mającą się pociągnąć od *Perle* do *Fremesdorf*, i linia dzielącą okrąg *Tholey* od reszty Depart. *Mozelli*.

4) W Departamencie *Sarry*, okręgi *Saarbruck* i *Arneval*, równie iak część okręgu *Lebach*, położona na południu linii ciągnioney wzdłuż granic wsi *Herchenbach*, *Ueberhofen*, *Hilsbach* i *Hall*, (zostawiając te miejsca za granicą Francuską,) aż do miejsca gdzie blisko *Querselle*, (które należy do Francyi,) linia dzieląca okręgi *Arneval* i *Ottweiler* dotyka linii dzielącej *Arneval* od *Lebach* zostaną przy Francyi: granice z tej strony formować będzie linia oznaczona, a daley ta, która dzieli *Arneval* od *Bies-castel*.

5.) Twierdza *Landau*, stanowiąc przed rokiem 1792 punkt odosobniony w Niemczech, Francya zatrzymuje za swoimi granicami część Depart. *Mont-Tonnere*, i *Niższego Renu*, dla złączenia twierdzy *Landau* i iey promienia do reszty Królestwa. Nowa demarkacja zaczynając się od punktu, gdzie blisko *Obersteiback*, (będącym za granicą Francyi,) granica Depart. *Mozelli* i *Mont-Tonnere* dotyka Departamentu *Niższego Renu*, pójdzie linia która dzieli *Weissemburg* i *Bergzabern* ze strony Francuskiej, od okręgów *Pirmasens*, *Dann*, i *Anweiler* od strony Niemieckiey, aż do punktu gdzie te granice blisko wsi *Wolmenheim* dotykają dawnego promienia twierdzy *Landau*. Od tego promienia, (który zostaje iak był 1792,) nowa granica pójdzie odnogą rzeki *Queich*, która rzucając ten promień blisko *Queich-heim*, (pozostałego przy Francyi) przechodzi blisko wsi *Merlenheim*, *Quittelsheim*, i *Belheim*, aż do *Renu*, stanowiącego daley granicę Francyi od Niemiec. — Co się tycze *Renu*, wielkie koryto tej rzeki, zwane *Thalweg*, stanowić będzie granicę, tak iednak, aby odmiany, które w swoim biegu ta rzeka ponieść może, nie miały żadnego skutku co do własności wysp, których posiadanie przywrócone będzie do tego stanu, w iakim było w Epoce traktatu *Lunewilskiego*.

6) W Depart. *Doubs*, granica tak będzie sprostowana, aby się zaczynała wyżej *Ranconniere* blisko *Loche*, i szła grzbietem góry *Jura*, między *Requignot* i *Fontenelles*, aż do wierzchołku góry *Jura*, znajdującego się o 7m lub 8,000 stop między północ i zachód wsi *Brevine*, skąd znowu wpadnie w dawną granicę Francuską.

7) W Departamencie *Leman*, granice między Kraiem Francuskim, a Kraiem *Vaud*, i innemi częściami terytorium Rzeczypospolitey *Genewskiej*, (która będzie częścią *Szwajcaryi*,) zostają te same, iakie były przed wcieleniem *Genewy* do Francyi. Lecz okrąg *Frangy*, okrąg *St. Julien*, wzięwszy część leżącą na północ linii prowadzoney od punktu gdzie rzeka *Laire* wpada blisko *Chancy* na ziemię *Genewską*, wzdłuż granic *Sesegin*, *Lacorex* i *Sesenneve*, (które zostają za granicami Francyi,) okrąg *Reignier*, wzięwszy część znajdującą się na wschód linii, która idzie granicami *Muraz*, *Bussy*, *Pers*, *Cornier*, (mającymi bydź za granicą Francuską,) i okrąg *de la Roche*, wzięwszy miejsce zwane *la Roche* i *Armannoy*, pozostaną Francyi. Granice iść będą granicami tych okręgów i liniami oddzielającymi części pozostałe dla Francyi, od tych, których nie zatrzymuje.

8) W Departamencie *Mont-Blanc*, Francya nabywa Podprefekturę *Chambery*, wzięwszy okręgi *de l' Hopital*, *de St. Pierre - d' Albigny*, *Rocette*, i *Montmeillant*, tudzież Podprefekturę *Annecy*, wzięwszy część okręgu *Faerges* położona na wschód linii łączącej *Ourchaise* i *Martens*, z *Marthode* i *Ugine*, co prawie idzie grzbietem gór aż do granicy okręgu *Thones*: ta linia z linia wspomnionych okręgów stanowić będzie nową granicę.

Od strony gór *Pirenejskich*, granice zostają takie, iakie były między dwoma Królestwami Francyi i Hiszpanii, w Epoce 1go Stycznia 1792, i na ten koniec będzie mianowana Kommissya zobopólna od obu Koron dla położenia ostateczney demarkacyj.

Francya zrzeka się wszystkich praw Najwyższej Władzy, Zwierzchnictwa i posesyi, względem wszystkich Kraiów, powiatów, miast i iakichkolwiek miejsc za wyżej wspomnianą granicą położonych; jednakże, Xięstwo Monaco, powraca znowu do stosunków, w iakich się znajdowało przed 1szym Stycznia 1792.

Dwory Sprzymierzone zaręczają Francyi posiadanie Xięstwa Avignonu, Hrabstwa Wenessyńskiego, Hrabstwa Montbeliardu i wszystkich kraiów zamkniętych w ziemię Francuską, które należały niegdys do Niemiec, ogarnionych dziś granicą wyżej wspomnianą, czy to one były wcielone do Francyi przed, albo po dniu 1szym Stycznia 1792. Mocarstwa zostawiają sobie wolność zupełną obwarowania takiego punktu swoich kraiów, jaki znajdą potrzebnym do ich bezpieczeństwa.

Dla uniknienia wszelkiego naruszenia własności prywatnych i ubezpieczenia zupełnego dóbr tym osobom, które na granicach mieszkają, przez każde z Państw graniczących z Francją mianowani będą Kommissarze, i ci wraz z Kommissarzami Francuskimi zatrudnią się rozgraniczeniem wzajemnym kraiów. — Jak tylko praca Kommissarzów skończoną będzie, zrobione będą karty typograficzne podpisane przez Kommissarzy, i postawione będą słupy zaświadczające wzajemne granice.

Art. IV. Dla zapewnienia związku miasta genewy z innymi częściami Szwajcaryi, położonemi nad Jeziorém, Francya zezwala, aby użycie drogi przez Versoy było wspólne obudwu krajom. Rządy wzajemne ułożą się po przyjacielisku względem sposobów zapobieżenia kontrabandzie, urządzenia biegu poczt, i utrzymania drogi.

Art. V. Zegluga na Renie, od tego miejsca, gdzie spławnym byż zaczyna, aż do morza nawzajem będzie wolna, tak że nie może byż zabroniona nikomu; na przyszłym zaś Kongressie ułożą się zasady, według których kraie nadbrzeżne rzek mogłyby pobierać opłaty przechodu sposobem naysprawiedliwszym i naybardziej sprzyjającym handlowi wszystkich narodów. — Będzie rozważonem i rozstrzygnionem na przyszłym Kongressie, jakim sposobem dla ułatwienia komunikacyi między narodami i czynienia ich przez to coraz mniej obcemi między sobą, to powyższe urządzenie rozciągnięte byż może do wszystkich innych rzek, które, spławne w swoim biegu, dzielą albo przechodzą różne narody.

Art. VI. Hollandya pod panowaniem Domu Oranii, otrzyma pomnożenie swojego territorium. Tytuł i sprawowanie Najwyższej Władzy nie będą mogły, w żadnym przypadku, byż udziałem Xiążęcia, noszącego albo wezwanego do noszenia obcey korony.

Kraie Niemieckie mają byż niepodległe, i zjednoczone przez związek Federacyiny.

Szwajcaryya niepodległa będzie się sama przez siebie rządziła.

Włochy, za granicami kraiów, które powrócą do Austryi, złożone będą z Państw udzielnych.

Art. VII. Wyspa Malta, i jej przynależności, należyc będą z zupełną własnością i naywyższą władzą do Króla W. Brytanii.

Art. VIII. N. Król Jmć W. Brytanii traktując za siebie i swoich Sprzymierzeńców, obowiązue się oddadź N. Królowi Francuskiemu w przeciągach czasu niżej wyrażonych, osady, rybolówestwa, kantory i zakłady wszelkiego rodzaju, które Francya posiadała 1go Stycznia 1792 na morzach i lądach Ameryki, Afryki i Azyi, z wyjątkiem jednakże wysp Tabago i S. Lucyi, tudzież wyspy Francuskiej i jej podległości, mianowicie Rodrigue i Sechelles, które N. Król Jmć Francuski ustępuje z całą własnością i naywyższą władzą N. Królowi W. Brytanii; jakoteż część St. Domingo ustąpiona Francyi przez Traktat Bazyleyski, i którą N. Król Francuski na powrót ustępuje N. Królowi Hiszpańskiemu z całą własnością i naywyższą władzą.

Art. IX. N. Król Szwecyi i Norwegii, w skutek układów ze swojemi Sprzymierzeńcami i dla wykonania poprzedniczego artykułu, zezwala na to, aby wyspa Gwadelupa oddana była N. Królowi Francuskiemu, i ustępuje wszystkich praw, jakie mieć może do tej wyspy.

Art. X. N. Król Hiszpański, w skutek układów ze swojemi Sprzymierzeńcami, i dla wypełnienia ar-

tykułu 8go obowiązue się powrócić N. Królowi Francuskiemu, w przeciągu czasu niżej wyrażonym. Gwyanę Francuską, taką, jaka exystowała 1go Stycznia 1792. — Gdy w skutek powyższego umówienia się mogą odżyć spory trwające w tamtej Epoce, względem granic, postanawia się, iż te spory zakończone będą przez układ przyjacieliski między dwoma Dworami pod pośrednictwem N. Króla W. Brytanii.

Art. XI. Twierdze i zamki znajdujące się w osadach mających byż zwróconemi N. Królowi Francuskiemu z mocy artykułów 8go, 9go i 10go będą oddane w tym stanie, w jakim się znajdują w momencie podpisania niniejszego traktatu.

Art. XII. N. Król W. Brytanii obowiązue się dadź używać poddanym N. Króla Francuskiego, co się tyczy handlu, bezpieczeństwa osób i własności, w granicach Państw W. Brytanii na stałym lądzie obu Indyi, tych samych łatwości przywileiów i opieki, jakie są teraz, albo będą w przyszłości użyczone narodowi naybardziej faworyzowanemu. Ze swojej strony N. Król Francuski, niczego sobie bardziej nie życząc, jak trwałosci pokoju pomiędzy dwoma koronami Francyi i Anglii, i chcąc przyłożyć się, ile to od niego zależy, do oddalenia zaraz, ze stosunków obu narodów, tego wszystkiego, coby mogło kiedyś zmieszać dobre wzajemne porozumienie, obowiązue się nie wznosić żadney warowni w zakładach, które są mu powrócne, i które leżą w granicach Państw W. Brytanii na stałym lądzie Indyi, tudzież nie posyłać do tych zakładów większej liczby wojsk, nad potrzebną do utrzymania Policyi.

Art. XIII. Co się tyczy prawa łowienia ryb przez Francuzów na wielkim wysypie ziemi-nowey (*grand banc de terre-neuve*) na brzegach wyspy tegoż imienia, i wysp przyległych w zatoce S. Wawrzyńca, wszystko będzie przywrócone do tego stanu, w jakim było 1792.

Art. XIV. Osady, Kantory i Zakłady, które N. Królowi Francuskiemu mają byż powrócne przez N. Króla W. Brytanii i jego Sprzymierzeńców, oddane będą, to jest: te, które są na morzach północnych, albo na morzach i na lądach Ameryki i Afryki, w trzech miesiącach, te zaś, które są za przylądkiem *dobrey nadziei*, w 6ciu, po ratyfikacyi niniejszego traktatu.

Art. XV. Wysokie Umawiające się Strony zostawiwszy sobie artykułem 4tym Konwencyi dnia 23 przeszłego Kwietnia zawartej, postanowienia w terazniejszym traktacie ostatecznym pokoju, względem losu arsenatów i okrętów wojennych tak uzbroionych jako i nieuzbroionych, które się znajdują w miastach nadmorskich zwróconych przez Francją w skutek artykułu 2go tejże Konwencyi, nastąpiła teraz zgoda, że te okręty i statki wojenne uzbroione i nieuzbroione, jakoteż artyllerya i amunicyya morska, i wszystkie materyały do budowy i uzbroienia służące, podzielone będą między Francją i te narody, gdzie takie miejsca leżą, w proporcyi dwóch trzeciej części dla Francyi, a jedney trzeciej dla Mocarstw, do których wspomniane porty należec będą. Uważane byż powinny jako materyały, i jak takież podzielone, w proporcyi wyżej pomienioney, po ich poprzedniczym rozebraniu, okręty i statki na warsztatach, które nie będą mogły pójść na morze w sześć tygodni po podpisaniu niniejszego traktatu. — Będą mianowani Kommissarze z jedney i z drugiej strony dla ułożenia i sporządzenia Inwentarzew; i wydane będą pasporta i listy wolnego przeyscia przez Mocarstwa Sprzymierzone, robotnikom, mawtkom i officyalistom Francuskim, dla powrotu do Francyi.

Nie są zawarte w układzie powyższym okręty i arsenaly znajdujące się w tych miastach nadmorskich, które się dostały w moc Sprzymierzonych przed 23 ostatniego Kwietnia; ani też okręty i arsenaly, które należały do Hollandyi, a mianowicie flota w Texel.

Rząd Francuski obowiązue się wyprowadzić albo też przedać, co na jego podział przez niniejszy układ przypadnie, w przeciągu trzech miesięcy po skutecznionym podziale.

Odtąd Port Antwerpji będzie jedynie portem handlowym.

Art. XVI. Wysokie umawiające się strony, chcąc pograćyc w zupełnem zapomnieniu, niezgody, które burzyły Europę, oświadczają i przyrzekają, że w Kraiach ustąpionych i powróconych terazniejszym

traktatem, nikt nie będzie przesładowany, ani ściągany w swojej osobie lub własności, z powodu swojego postępowania lub opinii politycznej, lub przywiązania do której ze stron umawiających się, bądź to do Rządów, które przestały eksystować, bądź z jakiegokolwiek innej przyczyny, wyjąwszy tylko długi zaciągnięte u osób szczególnych, albo uczynki późniejsze od tego traktatu.

Art. XVII. We wszystkich krajach, które muszą albo będą musiały odmienić władców, tak na mocy teraźniejszego traktatu, iako też przez układy, które w skutku tegoż nastąpić mają, pozwolony będzie mieszkańcom naturalnym i obcym, iakiegokolwiek byliby narodu i stanu, czas 6cio-letni, licząc od wymiany ratyfikacyi, do rozrządzenia, jeśli im się zdawać będzie, ich własnościami nabytymi, bądź to przed, bądź po teraźniejszej wojnie, i przeniesienia się do takiego kraju, iaki się im wybrać podoba.

Art. XVIII. Mocarstwa Sprzymierzone chcąc dać N. Królowi Francuskiemu nowy dowód ich chęci zatarcia śladów, ile to od nich zależy, wszelkich skutków owej epoki nieszczęść, tak szczęśliwie zakończonej niniejszym traktatem, zrzekają się całego ogółu summ, o które Rządy miałyby do upomnienia się u Francyi, z powodu kontraktów, dostarczeń i wszelkich opłat czynionych Rządowi Francuskiemu, w rozmaitych wojnach, które od roku 1792 miejsce miały. — Ze swojej strony N. Król Francuski zrzeka się wszelkich pretensyi, iakieby mógł uformować, pod tymże względem, przeciwko Mocarstwom Sprzymierzonym. — W uskutecznienie tego artykułu Wysokie Umawiające się Strony obowiązują się sobie wzajemnie oddać wszystkie tytuły, obligacye i dokumenta, mające związek z summami, od których wzajemnie odstępują.

Art. XIX. Rząd Francuski obowiązuje się obliczyć i wypłacić summy, które mógłby być winnym, z innych względów, w Krajach za granicami Jego territorium będących, na mocy kontraktów i innych obowiązków formalnych, zawartych pomiędzy osobami szczególnymi i zakładami prywatnymi z jednej, a władzami Francuskimi z drugiej strony, tak za dostarczenia, iako też za obligacye prawne.

Art. XX. Wysokie umawiające się Strony, zaraz po wymianie ratyfikacyi niniejszego traktatu, mianować będą Kommissarzów do ułożenia i dozoru eksekucyi całego ogółu rozrządzeń w artykułach 18tym i 19tym zawartych. Ci Kommissarze zatrudnią się roztrząśnieniem reklamacyi, o których się mówiło w artykule poprzedzającym, obliczeniem summ reklamowanych, i sposobu iaki Rząd Francuski do ich wypłacenia poda. Tychże Kommissarzów będzie obowiązkiem oddanie wzajemne tytułów, obligacyi i dokumentów ściągających się do summ wierzonych, od których Wysokie umawiające się Strony na wzajem odstępują, tak, że ratyfikacya skutku ich pracy dopełni tego wzajemnego zrzeczenia się.

Art. XXI. Długi oparte szczególnie w swoim początku na Krajach przestających należeć do Francyi, albo zaciągnięte na ich wewnętrzną Administracyą pozostaną ciężarem tychże Kraiów. Policzone zatem będą i przyjęte Rządowi Francuskiemu, od daty 22go Grudnia 1813, takie wszystkie długi, które zostały zapisane w wielkiej Księdze Francuskiego długu publicznego. Tytuły tych wszystkich, które już były przygotowane do zapisania, ale jeszcze zapisane nie zostały, zwrócone zostaną Rządowi Kraiów *respective*. Stan tych wszystkich długów będzie ułożony i sporządzony przez Kommissaryą zmieszaną (*Mixte*).

Art. XXII. Rząd Francuski obowiązuje się ze swojej strony, wypłacić summy przez poddanych Kraiów wyżej wzmiankowanych wlane do kass Francuskich, bądź to pod tytułem kaucyi, bądź składow i konsygnacyi. Również poddani Francuscy w służbie rzeczonych Kraiów, którzy oddali summy pod tytułem kaucyi, składow albo konsygnacyi do kass tychże Kraiów *respective*, wiernie opłaceni będą.

Art. XXIII. Tytułownicy miejsce podległych Kaucyi, którzy nie mieli manipulacyi pieniężnej, opłaceni będą z procentem, aż do zupełnej wypłaty w Paryżu, w piątej części, i rocznie, zaczynając od daty niniejszego traktatu. — Dla tych zaś, którzy do zdania rachunków są obowiązani, ta opłata zaczyna się sześcią

miesiącami później, po przedstawieniu rachunków, wyjąwszy tylko przypadek złego zawiadywania (*Mauvaise-tien*). Kopia ostatniego rachunku będzie oddana Rządowi ich Kraiów, aby mu służyła, za wiadomość, i punkt od którego zaczynać powinien.

Art. XXIV. Składy Sądowe i konsygnacye wlane do kassy umarzającej, w skutek prawa 28go *Nivose* roku 1813 (18go Stycznia 1805) należące do mieszkańców kraiów odpadających od Francyi, oddane będą w przeciągu jednego roku, licząc od daty ratyfikacyi niniejszego traktatu, w ręce Władz rzeczonych Kraiów, wyjąwszy te sklady i Konsygnacye, które interessują poddanych Francuskich; w tym zaś przypadku zostaną one w kassie umarzającej, i nie będą oddane tylko po usprawiedliwieniu pretensyi za wyrokiem władz przyzwolonych.

Art. XXV. Fundusze złożone przez Gminy i Ustanowienia publiczne, w kassie służby (*casse de service*) albo w kassie umarzającej, lub w każdej innej kassie Rządowej, wypłacone im będą w piątych częściach corocznie, licząc od daty niniejszego traktatu, i odtrącając to, co się im z góry opłacić mogło, tudzież zachowując zaprzeczenia, prawnie czynione, względem tych funduszów przez wierzycieli tychże gmin albo ustanowień publicznych.

Art. XXVI. Zaczynając od 1go Stycznia 1814 Rząd Francuski przestaje być obowiązany do opłaty wszelkiej pensyi Cywilnej, Woiennej albo Duchownej, wszelkiego żołdu zasłużonego etc. każdej osobie szczególnej, która nie jest odtąd poddanym Francuskim.

Art. XXVII. Dobra narodowe, nabyte pod tytułem obciążającym, (*à titre onereux*) przez poddanych Francuskich w dawniejszych Departamentach Belgijskich, na lewym brzegu Renu i Alp, za dawnymi granicami Francyi, są i zostaną zabezpieczone nabywcem.

Art. XXVIII. Uchylenie prawa dziedziczenia po cudzoziemcach (*droit d'aubaine*) i innych teyże natury w krajach, które się o to wzajemnie z Francją ułożyły, i które z nią pierwey były zjednoczone, jest wyraźnie utrzymane.

Art. XXIX. Rząd Francuski obowiązuje się oddać obligacye i inne tytuły, które były zabrane w prowincjach zajętych przez woyska i Administracye Francuskie: w przypadku zaś gdyby to oddanie nie mogło być uskutecznione, te obligacye i tytuły za nieważne i żadne uważać się mają.

Art. XXX. Summy, które się należyć okazały za wszystkie prace do użytku publicznego, jeszcze niedokończone albo dokończone dopiero po dniu 31szym Grudnia 1812 na Rente i w Departamentach odpadłych od Francyi, mocą niniejszego traktatu, staną się ciężarem przyszłych posiadaczy territorium, i będą obliczone przez Kommissaryą obowiązana do likwidacyi długów krajowych.

Art. XXXI. Archiwa, karty, plany i Dokumenta jakiegokolwiek, należące do kraiów ustąpionych, albo ściągające się do ich Administracyi, będą wiernie w tymże czasie co i kraje oddane, lub gdyby to być nie mogło, nie później jak w ósć miesięcy po oddaniu tychże kraiw. — Ten warunek stosuje się do archiwów, kart i planów, które mogły być wzięte w krajach, na czas nieiaki przez różne woyska zajmowanych.

Art. XXXII. W przeciągu dwóch miesięcy wszystkie Mocarstwa, które z jednej albo z drugiej strony wchodziły do teraźniejszej wojny, poszłą swoich Pełnomocników do Wiednia, dla zregulowania w kongressie Jeneralnym układów, które mają dopełnić rozrządzenia niniejszego traktatu.

Art. XXXIII. Niniejszy traktat będzie ratyfikowany, i ratyfikacye wymienione w przeciągu dni 15tu, albo prędzej, jeżeli być może. — Dla wiary czego, Pełnomocnicy wzajemni ten traktat podpisali i przyłożyli pieczęci swoich herbow. — Dzieło się w Paryżu, dnia 30 Maja, roku łaski tysiąc ósmset cztertnastego.

(*podpisy*) Karol August
Baron de Hardenberg. (L.S.) Xiążę Benewentu.
Karol Wilhelm Baron de (L.S.)
Humboldt (L.S.)

Warunek dodatkowy, samych Prus tyczący, zawiera, że wszystkie, po Bazylejskim traktacie, między Prusami i Francją zawarte Traktaty, Konwencye i umowy jakiegokolwiek rodzaju, przestają odtąd być obowiązującymi.

K o m m i s s y a

2 Kommissya dla przedazy dóbr Koronnych w Gubernii Wileńskiej ustanowiona, podaje do powszechney wiadomości, że ponieważ wszystkie majątki, dotąd skutkiem poprzedniczych urzędzeń konfiskacie ulegające, Ukazem Rządzącego Senatu pod dniem 25 ominionego miesiąca Maia, na mocy Imiennego Nawyższego rozkazu nastalym, są wyięte z pod konfiskaty; przeto wszyscy którzy w pretensjach do właścicieli ulegających konfiskacie majątków złożyli iakiekolwiek papiery i dokumenta w dowodzie swey należności, raczą dla odebrania takowych, iawić się do Kancellaryi tey Kommissyi sami osobiście, lub przez prawnie umocowanych do tego plenipotentów.

Sekretarz Antoni Wiskowski.

P O D R A D

3 Kommissya Wileńskiego Prowiantskiego Depo, wzywa żądających podić się dostarczenia do różnych magazynów Wileńskiej Gubernii, Mąki, Krup i Owsa, na termina, następującego miesiąca Czerwca, 1szy 8go, 2gi 12go, a ostatni 16go dnia — na które termina życzący sobie, stawić się zechcą z prawnemi kaucyami do Wileńskiej Izby Skarbowey, gdzie im ilość potrzebowana i kondycye objawione będą. Dnia 27go Maja 1814.

Siódmej klasy Bestiuzew Rumin.

OBWIESZCZENIA SADOWE

1 Sąd Podkomorzo-Exdywizorski, Dekretem Remmissyiny Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego drugiego Departamentu, w roku terażniejszym 1814 miesiąca Februaryi 27 dnia zapadłym wyznaczony, tak na podział majątkow Borkiszek w Powiecie Wilkomierskim i Orliszek w Wileńskim leżących, między dwóch braci rodzonych Justyna i Józefa Sawrymowiczow Czesznikowiczow Mścislawskich; iako też na rozdzielenie przez taxę i Exdywizyę, jedney z tych połowy Justyna Sawrymowicza między Kredytorów Jego, na d. 29 Maja Ru idącego przybywszy Jurzydykę w zwykłym zafundował porządku — Aktozaty połączył — Majątki zwyż rzeczzone zintwentowawszy w Administracyę oddał — Komornikow wyznaczył, — Komportacyę papierów i majątku ruchomego zadeterminował, — Zgola wszystkie wniesione na tym pierwszym terminie między Stronami kwestye, według przepisow Dekretu Remmissyinygo zrzeczłowawszy — Czas do powtórnego zjazdu, a zatem do ukończenia zaczętego dzieła dzien 28go Augusta naznaczył — W którym terminie mając ostatecznie rozsządzić, i oprócz tego wedle przepisanych reguł w Remmissie przeciw nie stawiającym Kredytorom, Pretensorom i Debitorom amissyę w swych wyrokach zapisać; o tém przez trzykrotną awizacyę w Gazetach, zawiadamia Publiczność wzywając, aby każdy mający pretensyę do tych majątków, i ten kto by się liczył w rządzie Debitorów, wszyscy na czas oznaczony (strzegąc się upadku w swych własnościach) iawili się z dowodami — Dzieło się w Borkiszkach roku 1814 miesiąca Maia 31 dnia.

- Adam Kniaz Zagiel Podkomorzy Pttu Wilkomierskiego Sądow Exdywizorskich Prezydujący.
- Jerzy Francuzowicz Z W Sędzia Exdywizor.
- Justyn Mikulicz Sędzia G. P. Wilkom. Exdywizor.
- Felix Pawłowicz Komornik Pttu Wilkom. Sądow Podkomorzo Exdywizor Regent.

2 Sąd Graniczny Taxatorsko-Exdywizorski na domiar satysfakcyi Wierzycieli JW Stanisława Grafa Judyckiego wyznaczony wedle uprzedniego w dniu trzecim Marca roku terażniejszego uczynionego postanowienia, w Gazecie Kuryera Litewskiego ogłoszonego, do miasta Hłuska w Powiecie Bobruyskim położonego: w dniu 15 Aprila zjechawszy, po ułatwieniu wszystkich z Possesorami Aktow, oraz wszelkich w tym miejscu właściwych czynności, na żądanie zastawnych Possesorow odbycia produktowych swych głosow w Dobrach Kamieniu pretendujących, Jurzydykcyę swą do rzeczonych Dóbr Kamienia w Minskiej i Litewsko-Wileńskiej Gubernii poło onych przynosząc, zebranie się Kompletu na dzien 25 Junii roku bieżącego przeznaczył, w którym terminie, żeby wszyscy possesjonalni i ręczni Wierzyciele sami przez się, lub Plenipotentow prawnie umocowanych z dowodami pretensye do JW Stanisława Graffa Judyckiego stosownie zjasniającemi, oraz ze wszelką gotowoscią stawali, pod upadkiem rzeczy ostrzega.

- Rafał Gordziałkowski Sędzia b. Ziem: Ihumeń: Prezyd: Exdywizor.
- Józef Rudnicki Podsedek Ziem: Bobruyski Exdywizor.
- Jerzy Soroka Sędzia Ziem: Oszmiań: Exdywizor.
- N. 9. 1814 Samuel Kostrowicki Pisarz b. Ziem: Min: Exdywizor.
- Junii dnia Józef Strupinski Sędzia Grodz: Oszmiań: Exdywizor.
- 4 Hłusk. Mateusz Bogucki Sądow Exdywizor: Regent.

POZEW EDYKTALNY

2 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MO-SCI Samowładnącego całą Rossyę &c. &c. &c.

Roku 1814 miesiąca Junii 10 dnia. Na skutek Rezolucyi Sądu Ziemskiego Powiatu Wileńskiego pod dniem 29tym Aprila roku bieżącego zaszley, przez Gazetę Kuryera Lit: pod Numerami 35, 37 i 38 trzy-

krotnie ogłoszoney, Urodz. X. Taulery Wolczacki Kanonik Infl: brat rodzony i Sukcessor zeszłego JW. JX. Walentego Wolczackiego Biskupa Tomaseńskiego, Kawalera orderu S. Stanisława, przez niniejszy Edyktalny Pozew, wzywa przed Sąd Ziemski Powiatu Wileńskiego dla rozpatrzenia z Regestru Taktowego, dzieła fakcyi, oraz rozmyslnie i niesłychanie dopetaioney fabrykacyi Tranzaktu, tytuł Testamentu zeszłego Biskupa Wolczackiego, noszącego, tych wszystkich, którzy w tymże sfabrykowanym tytulo Testamencie są pomieszczeni; jako to: Urodzonego Michała Wolczackiego Sędz: Granicz: Oszmiań: i jego dzreci, Jakuba i samą Hofmanow, Andrzeia Łukaszewicza lub jego Sukcessorow, Adama Soltana Marszałkowicza Lit: Hipolita i Wiktoryę Wołkow Sędziow Graniczn: Nowogródzkich, Antoniego Popławskiego, Symplicyana Popławskiego Prezydenta Ziem: Lidz: Potomstwo Antoniego Wolczackiego, Walentego i Karola Moniuszkow, Bogumiłę Moniuszkównę, ad praesens Trzemeskę, Maryannę Moniuszkową, Jana, Wincentego i Michała Wolczackich, Cypryana Wolczackiego, Tadeusza i Michała Popławskich, Jana i Petronellę z Wolczackich Karpowiczow, Fabiana i Rozalię z Wolczackich Szukiewiczow, Zienkowiczow z Wolczackiey rodzących się, Cypryana Wołka z Wolczackiey rodzącego się, i siostry onego, XX. Dominikanow Wileńskich S. Duchy, XX. Bernardynow Wileń: XX. Karmelitow Ostrobramskich, XX. Karmelitow przy Kościele Wszystkich Świętych mieszkających, XX. Franciszkanow Wileń: JX. Koniuszewskiego, oraz sług JP. Zuka byłego Ekonoma, i JP. Ostrowskiego, tudzież Krzysztofa Szweda, Stanisława Kuchmistrza, Kazimierza Jurewicza lokaja, Kuczera Stanisława, furmana Barana —, Przy takowém wezwaniu do nayrychleyszego stawania przed Sądem Ziemskim Wileńskim, Osob powyżey wyrażonych, Urodz: X. Kanonik Wolczacki Brat Rodzony i Jedyny Sukcessor zeszłego s. p. Biskupa Tomaseńskiego, Sądzi się być obowiązany stosownie do Rezolucyi Sądu Ziem: Wileń: objaśnić pokrótce wszystkich przez ten Edyktalny Pozew przyzwających się, że zaraz po śmierci JW. JX. Biskupa Wolczackiego, w Dobrach jego Suderwie w roku 1810 dnia 4go miesiąca Decembra zdarzoney, przed przybyciem jeszcze Zallgo X. Kanonika do tych Dóbr czyniona była urzędowa inwentacya wszystkich po zeszłym Biskupie pozostałych papierow, i takowa Inwentacya żadney zeszłego Biskupa Testamentowey dyspozycyi nie znalazła. — Po niej jakim czasie JPP. Moniuszkowie i Trzemescy, Sukcessorowie zeszłego Adama Moniuszki, na usługach Biskupa zostającego, założywszy sobie coś pozyskać z zakłócenia spokojności Zallgo X. Kanonika, pozwal go do Ziemstwa Wileńskiego, żądając komportacyi Testamentu zeszłego Biskupa i dowodząc supposita i przywidzenia, że zeszły Biskup nie mógł o nich jako o Sukcessorach sługi swego zapomnieć, a zatem że nie mógł umrzeć bez Testamentowey dyspozycyi. — Ten proces Urodzonych Moniuszkow i Trzemeskich przez wszystkie natwardsze i nadzwyczajne stopnie przeprowadzony w Ziemstwie Wileńskim, skończył się jednak na tém, iż rzeczy niebyłey stworzyć nie było podobna, a zatem wszystkie marzenia względem wyszukania aktualnego Testamentu zeszłego Biskupa upaść musiały same przez się, i Dekret Ziemski Wileński w roku 1814 dnia 10 miesiąca Marca oczewiście ferowany, od napasci w tym względzie, tak Zallgo X. Kanonika, jako i iane do teyże sprawy implikowane osoby uwolnił. Lecz w ciągu tego processu Urodz: Moniuszkow i Trzemeskich odkrył się nowy obiekt, który cechę oczewistey fabrykacyi nosi na sobie. — Urodz: Moniuszkowie i Trzemescy, in traktu Sprawy swoiey przeciwko Zallmu X. Kanonikowi, do Ziemstwa Wileń: wprowadzoney, pozwal do tegoż Ziemstwa Urodz: Symplicyana Popławskiego Prezydenta Ziem: Lidz: dopominając się u niego o Testa-

ment zeszłego Biskupa, który podług ich wiadomości miał się u tegoż Urodz. Popławskiego znajdować. — Po takowym zapozwie nie zostawało Załłmu X. Kanonikowi, iak tylko czekać wprowadzenia Sprawy ze strony Moniuszków i Trzemeskich, przeciwko Popławskiemu, oraz złożenia przed Sądem mniemanego zeszłego Biskupa Testamentu. — Lecz gdy Urodzeni Moniuszkowie i Trzemescy, ani Pozwu swego przeciwko Popławskiemu popierać, ani też Aktoratu z nim łączyć nie chcieli; na ówczas Załłcy widział się być przymuszonym, dla odkrycia tych niepojętych zabiegów w Sprawie, pozwać Urodz. Popławskiego, o niezwończoną reprodukcją mniemanego przez Trzemeskich i Moniuszków, poszukiwanego Testamentu, i gdy takowa reprodukcya przed Sądem Ziemskim Wileńskim, uskutecznioną została, na ten czas Urodz. Trzemescy i Moniuszkowie, odstręczeni oczewistemi dowodami fabrykacyi przez Urodz. Popławskiego, razem z tym mniemanym Testamentem, złożonemi; tegoż tytułu Testamentu, onego skutków z dalszemi stronami w Sprawę wchodzącemi Sądownie zrzekli się, i z tego powodu na instancją Załłgo Kanonika, takowy z fałszowany tytuł Testament, wespół z dowodami iawney fabrykacyi, i explikacją Urodz. Popławskiego, przez wyrok Sądu Ziemskiego został zalokowany. — Jakimi zaś drogami tenże sfabrykowany tranzakt przyszedł do rąk Urodz. Popławskiego, tenże Urodzony Popławski Prezydent Ziemski Lidzki złożył w Sądzie Ziemskim Wileńskim następne objaśnienie. — imo: Ze w czasie ostatnich Seymików Lidzkich, Urodz. Fabian Szukiewicz pokazał mu ten szpargał, o którego fałszywości, gdy Urodz. Popławski, iako brat ciotecznorodzony zeszłego Biskupa i znaiący jego rękę za pierwszym rzutem oka natychmiast przekonał się; starał się tedy od Urodz. Fabiana Szukiewicza, wydobyć ony, przez obawę ażeby wrzucony w akta, i zatracony potem w Oryginale, całej famili daremnie nie zakłócił. — odo: Ze gdy wydobyte takowego szpargału z rąk Fabiana Szukiewicza Urodz. Popławski nie widział łatwem, był przymuszony wydać na Imie Zony jego Dokument assekuracyyny na złch 50,000. — 3tio: Ze takim sposobem wydobywszy ten szpargał, starał się zebrać autentyczne, o fabrykacyi tego szpargału, przekonywające dowody, które razem w Sądzie Ziemskim Wileńskim ulokowane zostały. — Gdy więc Sąd Ziemski Wileński przez rezolucją swoją na dniu 29tym Aprila postanowił, ażeby dla weyrzenia w ten szpargał, i w dowody fabrykacyi onego, wszyscy ci, którzy w tymże szpargale tytuł Testamentu, zeszłego Biskupa Wołczackiego noszącym, są pomieszczeni przez Załłgo X. Kanonika Pozwem Edyktałnym adcytowani zostali; przeto tenże Załłcy X. Kanonik Wołczacki, przy krótkim opisanu powyższych okoliczności, adcytuując wszystkie powyżey przez szczegół wyrażone Osoby, żąda: przy Aktoracie z Regestru Takowego wyraźnegoze strony pozywających się i Sądowego oświadczenia, kto z nich przy wyrażonym zfałszowanym Tranzakcie tytuł Testamentu zeszłego Biskupa noszącym obstawać będzie, ażeby wiedział przed kim ma bronić, prawem natury po rodzonym bracie spadłego na się majątku, tudzież na kim ma poszukiwać kar i wydatków, za zakłócenie swey spokojności, za równo iak i na tych, którzy sprawcami takowego dzieła być się okażą, takowy Pozew przybity w oddzielney zgodney niniejszey kopii do drzwi Sądowych Subseliów Powiatu Wileńskiego.

Bonawentura Bancewicz W. P. W.
W E Z W A N I A.

2 Na dniu 1. Wrzesnia 1814 roku, otwiera się na nowo Konwikt przy IMPERATORSKIM Uniwersytecie Wileńskim Funduszem JW. Grafa Walickiego Podstolego Koronnego opatrzony. Uwiadamiają się o tém Rodzice lub Opiekunowie byłych na wspomnianym Funduszu Uczniów, s prozbą, aby nappóźniej do dnia 20go przyszłego Sierpnia przysłali niżej piszącemu się wiadomość o niechybnem onych do Konwiktu zwróceniu się, gdyż w przypadku spóźnioney odezwy inni

Konwiktowie na Fundusz zostaną przybrani. — Roku 1814 Maja 27. dnia.

Jan Budziłowicz Dyrektor Gimnazyi i Szkół Guber. Wileń.

3. W pierwszych dniach Marca roku terażniejszego 1814 W. JP. Wincenty Adama syn Niewczasowski odstawnny Kapitan woysk Rossyyskich, Adwokat Pttu Newelskiego więcey trzydziestoletnią swą pracą, zasłużony Obywatelom w tym Powiecie, żyć przestał — Który testamentem swym mnie niżej piszącego się oznaczył do pozostałego po nim w Newelskim Powiecie majątku za Opiekuna — Daię wiedzieć familiom WW. Mitkiewiczow, Gaiewskich i Klimaszewskich w Guberniach Wileńskiej, Mińskiej i Grodzieńskiej, w których familiach siostry nieboszczyka Niewczasowskiego, jak widno z listow pozostałych, były w zamęściu — żeby w ciągu terażniejszego 1814 roku do Miasta Newla Gubernii Witebskiej jawili się, jako Sukcessorowie z prawnemi dowodami dla przyjęcia sukcesyi w nieruchomym majątku i na Obligach pozostałey — gdyż po upłynieniu tego roku za nieiawieniem się Sukcessorow, wola testamentu w innym względzie będzie dopełniona, nie pomniąc Sukcessorow — Opiekun Leon Krupienicz Chorąży Powiatu Newelskiego.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

3 W Kurlandyi w Baldonie przy Cieplicach nad Zdroiem Wód Lekarskich, w Domie W. Mikołaja Tomaszewskiego — A dawniey Angielskiego Negocyan-ta z Rygi Pana Moryssona, dla życzących mieć czystą, wygodną, i spokojną Gospodę, przez zwyczajny trzymiesięczny czas używania Wód i Kąpieli, znajduie się mniejszych lub większych oddzielnych lokacyi siedm, w czterech odosobnionych Budowlach po dwa lub trzy Pokoie i więcey — Staynie na kilkanaście Koni z Wozownią, Oficyna kuchenna z mieszkaniem dla służby i dalszey wygody. Kucharz w tym Domie zamieszkały oświadcza się siedmiu lub ośmiu miejscowym lokatorom Panom i ich sługom dać stoł wygodny, licząc za obiad od pięciu lub sześciu półmiskow, markow ośmnaście (czyli złotych Polskich trzy, groszy ośmnaście) — Za trzy półmiski u wieczerzy markow dziesięć (czyli złotych dwa) — Od slugi za obiad markow ośm — Za wieczerze markow cztery — Wódka, Piwo, Wino, Kawa, Herbata, Owoce, &c. nie liczą się w to. Każdy wszakże usłużony będzie, i wedle żądania dostanie wszystko na osobny Rachunek. Kwatery iedne po dwa i pół talara bitego na tydzień — Drugie po dwa talary-bite. — Większe zaś mieszkanie ze Staynią, Wozownią, z Kuchnią, i udzielnym w niej dla służby Mieszkaniem &c. Talarow bitych ośm na tydzień. Iako cena od 1go lub 15. Maja po 1. Septembra lub daley, służy za stałą na cały przeciąg czasu kąpieli; wczesną naimą zajmujący się. Kto zaś albo na krótko tylko, albo w opóźnionym czasie naimować zechce, w obudwuch przypadkach szczególney zostawie się umowie o cenę, stosownie inż w tę porę do miejscowey ceny po domach przy zródle, i w bliskości, u Włóscian nawet w czasie pomnożonego Zjazdu podnoszącey się pospolicie. Przejazdem przez Mittawę każdy osobiście lub przez pismo na Pocztę z Wilna, czy z inąd wczesnie o tę lokacyi dowiedzieć się może, adressując się albo do Kupca Hopfenhauza w Mittawie, albo do Antoniego Jurewicza w Mittawie, do Mayhoffu.

Prenumerata Gazet obcych.

3. Gazetna Expedycya przy Pocztańcie Litewskim ma honor donieść Prześwietney Publiczności, iż od 1go następnącego Miesiąca Julii można przez nią wypisywać wszelkie Zagraniczne Gazety i Zurnały, tak w Niemieckim, jak i w Francuskim języku. Cena onych takąż sama, jaka była ogłoszona na rok 1812. Żadający mieć od powyższej daty upodobaną jaką Gazetę lub Zurnał, zechcą zgłosić się do pomienioney Expedycyi Gazetney z wyrażeniem Przewiska, i rangi miejsca przebywania Abonenta, oraz dołączeniem półroczney prenumeraty z góry.